



Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

VISSZAPILLANTÁS

Azon a reggelen munkába siettek az emberek. Mi is. — 1976. június 29-én virradtunk arra a napra, amelyre régen készültünk. Korán ébredtünk, de ez nem is csoda, hiszen hosszú és ismeretlen útra indulunk. Nem egy másik országba, hanem egy másik világrészre.

Gyermekeink elrendezése, a családi búcsúzás már megtörtént, de az elválás nehéz pillanatai most következtek. — Nem volt zajos az a reggel. Nem volt külön-külön iskolába, munkába indulás. Nem volt egyetlen ajtóbecsapás. Feszült csend volt és szótlanság, mert az óra sürgett az indulásra. Az ajtó előtt megálltunk és férjem Mózes imádságát mondta el: "Ha a Te orcád nem jár velünk, ne vigy ki minket innen!"

Az Úr nevében kiléptünk az ajtón, búcsút intettünk kedves otthon-

nunknak és gyermekeinkkel elindultunk a repülőtérre. Reggel fél 7 volt. Az emberek táskával a kezükben siettek a munkába. Észre sem vették, hogy mi is oda indulunk, de kivételesen most nagyon messzire. A repülőtéren egy szép gyülekezet várt, akiknek szeretete és imádsága kísért, sőt ma is kísér. Eljött az idő, amikor beléptünk, azon az ajtón, ahová már kíséző nem követhetett. Ez volt a legnehezebb. Üvegen keresztül nézni drága gyermekeinket, pici unokáinkat és szereteteinket. Amikor felrepültünk mindaddig visszaneztünk, míg láthattuk a földet. Azután, amikor a felhő eltakarta, egy ideig sehova, csak magunkba néztünk és egy ige jött elénk, hogy egészen betöltse a szívünket: "Alant vannak örökkévaló karjai..."

Aztán kezdünk előre tekinteni és újra az órát figyelni, hogy mikor is léphetünk ki az ajtón és mikor láthatjuk meg azokat, akiket még ugyan soha nem láttunk, de akik az új munkaföldre hívtak és várnak. Hála a jó Atyának érkezett ez az idő is, hogy ennek a csodálatos nagy világrésznek a földjére léptünk és itt is egy sereg integető kéz fogadott, annyi különbséggel, hogy itt öröm csillogott a szemekben. Voltak gyermekek, fiatalok, felnőttek azok helyett, akiket otthagytunk.

Eszendő végén, a visszatekintés ideje van. Erre int az Ige és az idők múlása. "Úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajlás" (Zst. 90:9). Én most nemcsak az elmúlt évre, hanem az itt töltött négy és fél évre tekintek vissza.

A visszatekintés arra is alkalom, amit az énekíró mond: "Nézd az áldást, nézd meg egyenként, lásd az Úr kezéből mennyi jó is ért!" Ilyen-

kor hálával telik meg a szív. De arra is alkalom, hogy számba vegyem, áttekintsem elvégzett munkánkat. Mit végeztem? Hogyan végeztem? Hány hibát követtem el? Nem volt könnyű az út idáig. Új munkaföld, új emberek, új szokások. Ha hű akarok lenni magamhoz, nem hallgathatom el, hogy az első évben csak testben voltam itt. A gyülekezeti munkát is mindig hasonlítgattam az otthonival. Ez otthon nem így volt. Ezt otthon különösnek találnák. Milyen temetési szertartás az, ahol a gyászoló családtagok is világos ruhában vannak, és olykor-olykor hangos beszéd, nevetgélés is előfordul? Majd, amikor pergett a második év, rájöttem, hogy helytelenül gondolkodom, amikor az új embereket és az új szokásokat régi szemlélettel nézem, és mérem. Hiszen nem embereknek szolgálom, hanem az Úrnak, Aki itt is és mindenütt mindnyájunknak Atyja. Aki nemcsak azt nézi ami a szeme előtt van, mint az ember, "...az Úr azt nézi, ami a szívben van."

Ma már nem érzem magamat idegen földön. Megtanultam nem az embereket és azok szokásait nézni, hanem megbízó Uramra tekinteni, Akinek számadással tartozom. Aki nem bírálni és botránkozni küldött az emberek közé, hanem azért küldött, hogy az Ő szíve szeretetével szolgáljak azok számára, akik között élek. Az Úr, amikor látta a sokaságot "könyörületességre indult rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva..." (Mt. 9:36). Ő engem is ezzel a lelkiállattal akar felruházni.

Örhelyemre állok és vigyázok. Az Úr szőlőskertje nagy kiterjedésű. Van olyan pászta, ami könnyen művelhető, de van olyan is, ami farsztó, köves talaj. Milyen bátorító, hogy az Igében nem azt olvasom, hogy a magvető veti a magot a jó talajba; hanem így: "Kíméne a

Lázár

Szava, mint
szárnyszegett madár
hull az út
gránit kövére.
Sóhaja elhaló
gyertyaláng,
Sebeiből patakzik
a vére.
Neki a földön
nem jutott
barát, jó szó,
megértő testvér.
De Isten ismeri
sebeit,
És Ábrahám kebele
vár rá.
Vigaszok sugárözönében,
övé lett
a megtalált Éden.

Gerő Sándor



Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER

P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Molnár Balázs, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid and Entered
at Cleveland, Ohio and Additional Offices

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct. Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:
Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: SCHAFER FERENC, 307 Algon-
quin Ave., North Bay, Ont., Canada P1B
4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
St., New Brunswick, NJ 08901 — Tel.: (201)
545-1392

Főtákos: REV. WILLIAM BALÁZS MOL-
NÁR, 92 Thunderbird Dr., Naugatuck, CT
06770 — Tel.: (203) 723-1568

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRO LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, FL 32905 — Tel. (lakás): (305)
723-4627, iroda: (305) 724-1580

Pénzügyi Bizottság elnöke: KISH ELEMER
924 Congress St., Fairfield, CT 06432 —
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazgatója: KISH J.
ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL
32905 — Tel.: (305) 723-3288

Magvető vetni, és némely mag esett
az útfélre... a tövisék közé... köves
helyre." Reménységet ad, hogy né-
mely mag jó földre talál. A mi fel-
adatunk, hogy magot vessünk. Az
Úrnak lesz arra gondja, hogy küld-
jön rá felülről harmatot...

Helyemen érzem magamat akkor
is, amikor küldöm szét az iratmisz-
siós iratokat, könyveket. Ő, meny-
nyire igaz az Úr megállapítása az
egész magyarságra nézve is. Valóban
szétszóródtak az egész világra. Leve-
lezek Ausztráliában, Argentínában,
Brazíliában, Venezuelában és Euró-

pában élő testvéreinkkel, nem is szól-
va ezen a földrészen Kanadáról,
Louisianáról, Kaliforniáról, Utahról
és a többi államokról, ahol magyar
testvéreink élnek. Gyakran kapok
ilyen és hasonló tartalmú levelet:
"Pásztor és gyülekezet nélkül élek,
egyetlen táplálékom az Ige és a ma-
gyar keresztyén irodalom."

Küldjük a magnó-szalagokat is
más államba, ahol missziós lelkű
testvéreink viszik a fekvő és gyengülő
idős testvérekhez. A kedves és jól is-

mert gyülekezeti énekek és az Ige fel-
üdítik a betegeket, s ők is emlékeznek
arra az időre, amikor még ők is kö-
zösségben éltek.

Az Úrnál van, hogy még mit bír
reánk és az is, hogy hány évvéget ad
a visszapillantásra. Legyen hála
érte, hogy nem hagyott magunkra.
Adott erőt, és évről évre, sőt lépésről
lépésre vezet. "Ez okáért meghajtom
térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztus-
nak Atyja előtt..." (Ef. 3:14—21).

Herjeczki Andrásné

Szemle

1981. JANUÁR 20. sokáig emlékeze-
tes nap lesz az amerikai nép számá-
ra. Két fontos történelmi esemény
történt ezen a napon. Először is
Ronald Reagant beiktatták az Észak
Amerikai Egyesült Államok elnöki
tisztjébe. Az új elnök és az ország
népe nagy reménységgel néz előre
jövő felé, bízva abban, hogy az inf-
láció szorító karmaiból kikerül az
ország. Reménység van tehát arra,
hogy a kül- és belpolitikai élet nehéz
problémái az új elnök vezetésével
megoldódnak.

Az elnökjelöltek harcából kikerülő
győztesnek hamarosan rá kell jön-
nie, hogy más elnökjelöltnek, és más
elnöknek lenni. A választási hadjá-
rat alkalmával tett ígéreteket nem
lehet olyan könnyen betartani. Sok
minden csak ígéret, üres szó marad.

A választópolgárok nagy része
nem ment el szavazni most sem.
Sajnos ezek közül kerülnek ki azok,
akik majd a legtöbbet bírálják az új
elnököt, akik még arra sem érdeme-
sítették, hogy ellene szavazzanak.

Az új elnök mellett kiálltak a kon-
servatív vallási mozgalmak vezetői és
úgy látszik az ország vallásos népe
egy kissé felébredt. Reméljük ezt az
új elnök nem felejt el.

Nem vagyok politikus, nem céloz
politizálni, de úgy látom egy új kor-
szak nyílt meg az országban. Az
istenfélő, hívő emberek egy része
hallatta szavát a választások alatt és
ez nagyban hozzájárult ahhoz, hogy
a Szenátus összetétele is megválto-
zott.

Közülünk, bevándorolt baptista
magyarok közül, nagyon kevesen
vesznek részt a társadalmi-politikai
életben, aminek sokszor kárát szen-
vedjük. Testvéreim, ne féljünk részt-
venni a városunkban lévő társadalmi

szervezetekben, szociális munkában.
Az Úr Jézus Krisztust ide is elvihet-
jük. Ne féljünk a magyarok közötti
társadalmi munkáktól, cserkészet-
től, magyar háztól, az Amerikai Ma-
gyar Szövetségtől. Semmi szégyelni
való sincs abban, hogy magyarok va-
gyunk, vagy bevándorolt magyar
szülők gyermekei. A Sátán sok ros-
szat bevitt a politikai-társadalmi
életbe, a gőgöt, az irigységet, kor-
rupciót, hazugságot. A harcot fel-
venni és folytatni ez ellen sokkal
eredményesebb, mint az életben, mint
a szószéken, vagy vasárnapi iskolá-
ban.

Amennyiben az új elnök és mun-
katársai isteni, bibliai erkölcsös,
igazságos alapelvekkel vezetnek az or-
szágot, álljunk melléjük és a magunk
helyén tegyük meg a legjobbat,
mert: "AKI TEHÁT TUDNA JÓT
TENNI, DE NEM TESZI: bűne az
annak" (Jakab ap. lev. 4:17).

A MÁSIK NAGY TÖRTÉNELMI
ESEMÉNY volt az Iránban fogva
tartott amerikai diplomaták szaba-
don bocsátása. 444 napon át izgal-
mas politikai dráma játszódott le
szemünk előtt. A történelemben
egyedülálló, e nemzetközi törvénye-
ket figyelmen kívül hagyó rendszert
elítélendő bűncselekménye volt ez.

Az ilyen eset, a múlt században,
vagy a második világháborút meg-
előző időkben háborúhoz vezetett
volna. Itt is sokan beszéltek katonai
megtorlásról és az indulatokat nem
mindig krisztusi gondolkodási mód
vezette az emberek között. Istennek
legyen hála azért, hogy ezekben a
napokban Istenben hívő, tőle na-
ponként tanácsot kérő elnök lakott a
Fehér Házban. Ő nagyon könnyen
háborúba vezethette volna az orszá-
got. A háború lehet, hogy csak a
diplomaták koporsóba zárt tetemét
hozta volna vissza, vagy még azt

sem. De a felülről jövő bölcsesség békességes megoldást javasolt. Volt Elnökünket bizonyára ez vezette és az eredmény a háború elkerülése és a fogva tartott diplomaták életben való visszatérése volt.

Tudom, sok gyülekezetben imádkoztunk a fogvatartottakért, azok családjáért. Imáink meghallgatást nyertek. Ne feledkezzünk meg tehát most, mint egyének és mint gyülekezetek hálát adni Istennek a foglyok szabadulásáért. Ne feledjük el azt, amit az énekíró ír: "AZ ÚR MEGHALL IMÁT, JÓVOLTA EZ NEM ÉRDEM."



"Szűkölködnék az Isten dicsősége nélkül" (Róma 3:23). Mire utal ez a páli Ige?

* * *

Ebben a fejezetben Pál apostol azt hangsúlyozza, hogy a törvény cselekedeteiből senki nem lehet Isten előtt igazzá (20. v.). A törvénynek az volt a rendeltetése, mint a mérővesz-

Két veres krajcár

Írta: Némethy László

De az sokáig nem hagyott "békében", a két kis szemére helyezett veres krajcár. Tudom és értem, miért kellett az!

Ma egy halni, megsemmisülni szándékozó ember-világban élünk, mert szemünkre nem értéktelen krajcárokat tesznek, hanem pénzt és pénzt, sok-sok aranyat, megszámlálhatatlan részvényeket, minél nagyobb kamatokat hozó takarékbetéteket. Semmiről se esik ma annyi szó és tanács, mint a pénzről, ami elvette szinte az egész embervilág látását. Se az erkölcsi, se a szellemi világban nem találunk hasonló mércét, mint a pénzt, amivel megméri az emberek egymást.

A politika világában, gazdasági kérdésekben, sőt magán az egyházak (Egyház csak egy van. A Bibliában pedig csak gyülekezet — Szerk.) és felekezetek keretein belül a tanácskozások legtöbbször az anyagiakra terelődik. A pénz játsza hatalmas szerepét a tolvaj és csaló világban és úgyszólván életünk szinte minden egyes megnyilvánulásában.

Szinte hihetetlennek tűnik az, hogy hatalmas milliók, megszámlálhatatlan pénzek sokasága van egyes keresztyén, vagy keresztyény gyülekezetnek, egyesületeknek a birtokában. S könyörögnek, nap mint nap újabb adományért. Drágább a TV közvetítés, infláció van, adjunk és adjunk többet és többet. Olvastam az egyik "fiúk falva" vezetőségének több mint kétszáz millió dollár tőkéje van. Nemrég a Pápa itt-jártakor, a leggazdagabb amerikai egyháztól pénzt kért, mert a Vatikán,

mint annyi sok állam gazdasági bajokkal küzd. A felhalmozott emléktárgyak vagyonokat érnek, de azokat nem lehet a szegények, éhségek enyhítésére fordítani, mert az "veres krajcár" egy halott keresztyén világ szemén van.

Sokan nem ismerik azt az időt, amikor a "Spanyol Nátha" járvány ölte meg emberek millióit. Ez vitte el népes családunkból a legfiatalabb öcsénket. Szinte az egész család beleesett ebbe, mi túléltek, de kis öcsénk, aki akkor 3 éves körül volt, nem. Amikor reggel felébredtünk, szobánkba jött édesanyánk. Kézén fogva vezetett be a "tisza" szobába, ahol a díványon feküdt a kis öcsénk. Az akkori felfogás szerint, szemhéját 2 krajcár rátevéssel tartották, azaz fogták le. Anyánk sírva mondja: "nézzétek angyal lett belőle". Mi még nem értettük mi az élet és mi a halál. Sirtunk, mert anyánk is sírt.

Sokszor látom az angyalokat kis gyermekekkel ábrázolni, apró kis szárnyakkal. Ilyenkor visszaidézem ezt a képet, amit akkor, úgy 7 éves koromban házunknak szobájában láttam. Igen, angyal lett belőle, mert Mesterünk is azt mondta: "Engedjétek hozzám a kisdedekeket."

Egy-egy atombomba előállításá rendkívül sokba kerül.

Általános vélemény az, ha az atomgyártásra kiadott, helyesebben elpazarolt pénzeket a szegényvilág javára fordítanák, nem lenne éhező ember a földön. Ezek az ún. "veres krajcár", amik az életet takarják el és a halált ábrázolják ki.

szőnek. Nyilvánvalóan megmutatta, hogy nem üjtük meg az Isten által rendelt mértéket. De miért volt erre szükség? Azért, hogy alkalmatlanságunk és méltatlanságunk tudata alázatra késztesse.

Különösen a törvényhez körömszakadtáig ragaszkodó atyafiak számára volt meglepő az, amit Pál apostol mond: "A törvény cselekedetei által egy test sem igazul meg." Pedig nekik éppen ebben volt a dicsékedésük, hogy a törvény betűihez ragaszkodtak. Ha az ő felfogásuk jutott volna érvényre a keresztyénségben, a krisztushívők közössége egy zsidó szekta maradt volna, mint amilyenek az esszénusok voltak, vagy a zélóták.

Az apostol lerombolja a válaszfalakat, ami elkülönítette lélekben a zsidó atyafiakat a pogányokból megtértektől. Kimutatja a közös nevezőt: "mindnyájan vétkeztek". A pogányok a törvény ismerete nélkül, a zsidók a törvény ismeretének birtokában vétkeztek. Ezek szerint a pogányok kedvezőbb elbírálást érdemelnének? Nem. Ezt a kérdést már tisztázta a Róma 1:20-ban: "Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökkévaló hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetvén megláttatik; úgy, hogy ők (a pogányok) menthetetlenek."

Miután az apostol kimutatta, hogy a zsidók és a pogányok között nincs különbség, egy tapasztalati ténnyel igazolja állítását: "Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnék az Isten dicsősége nélkül." Két tényre mutat rá itt az apostol.

1. Arra, hogy Isten az embert a maga képére és hasonlatosságára teremtetten, de a bűn az ember "istenképűségét" elhomályosította. A kifejezés, hogy "mindnyájan" visszaüt az Édenig, amikor az egész emberiség egyetlen családhoz tartozott. Ádámiban minden ember elbukott. A forrás mérgezett, így a csermely is mérgezett vizet csörgedezett.

2. De lehetetlen itt nem gondolni Mózesre, aki negyven napig volt az Isten jelenlétében a hegyen. Mikor visszatért a táborba az Isten dicsősége ragyogott az arcáról. Szűkölködni az Isten dicsősége nélkül tehát azt is jelenti, hogy az emberek nem élvezik az Isten társaságát. Isten dicsősége pedig az ember életét átformáló hatalom. Ezért mondja az

apostol: "Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől" (2Kor 3:18).

Vannak betegségek, amelyeket csak a nap gyógyít eredményesen. De hiába süt a nap, ha a beteg visszavonul árnyas otthonába. Ha azonban kimegy a napfényre, meggyógyul. A nap hatása nyilvánvalóan látható lesz rajta. Ilyen az Istennel való közösségünk is. Ha az Ige, imádság és a Szentlélek segítségével hívása által kapcsolatba kerülünk Isten dicsőségével, feltétlenül meglátszik áldozatkész, türelmes, odaadó, szolgáló életünkön. Mert az Úr Jézus szerint az ő követőinek tűnőklő világossága a "jócselekedet" (Mt 5:16).

Mit jelent szűkölködni az Isten dicsősége nélkül? Lássuk ezt egy másik példán, Tudjuk, hogy a holdnak nincs saját fénye, a nap fényét veri vissza a felszíne. De van időszak, amikor teljes, vagy részleges holdfogyatkozás van. Ilyenkor a föld, mivel a nap és a hold közé kerül, részben vagy egészben felfogja a nap fényét. Így fény helyett a föld árnyéka vetődik a hold felszínére. Ugyanígy, ha Isten és az ember közé kerül valami bűn (önszeretet, a világ szeretete), akkor szűkölködi Isten dicsősége nélkül.

Gerő Sándor

A fenséges üdvterv, amire minket Isten elhívott és amire minket el akar vezetni, a vele való közösség: őt keresni, őt megtalálni, neki szolgálni és őbenne üdvösséget nyerni.

Herjeczki Andrásné

"És hívják nevét..."

— Ész. 9:6 —

ÖRÖKKÉVALÓSÁG ATYJÁNAK

*A véges emberi elme
fel nem foghatja
mit jelent e szó:
ÖRÖKKÉVALÓ?*

*Mi években beszélünk
rövidebb-hosszabb
ideig élünk,
s egyszer mindnyájan
az Örökkévalóhoz érünk.*

*Milyen kegyelem
aki már e földön
találkozott Vele
az Úrral, az
Örökkévalóval.*

*Aki szeretett
és arra az útra vezetett
melyen Ő járt,
elvitte a Golgotáig
ahol megváltott vérével
s megajándékozott az
Örökélettel.*

*Azóta értjük, sejtjük,
mit jelent e szó:
ÖRÖKKÉVALÓ.*

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Fülöp Árpádné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Biztosítás

A mindennapi, de főleg az üzleti életnek szinte velejárója az "insurance"-Biztosítás. Ha kicsi csomagot viszek a postára, az alkalmazott felteszi a kérdést: óhajt biztosítást? Autóbusz-, vagy repülőjegyet váltok, szinte természetes már, hogy felajánlják a biztosítást. Ha az összeg nem nagy, szinte gondolkodás nélkül el is fogadjuk, mert valami megnyugtató érzés az, hátha elvész a csomagom: fizet a biztosító!

Életbiztosításnál arra gondolunk, hogy maradjon valami az utódaink részére! Bár hallottam már olyan gyermeket, aki tiltakozott ez ellen, mondván: "Édesanyám! Ha a halálod az ára, nekem egy dollár sem kell abból, ilyen életbiztosítást ne kössél!" Különbélek az érzések, az elgondolások, van, aki fontosnak találja, van, aki felületesen kezeli a biztosítás gondolatát is.

Egy lelkipásztor testvérünkhöz — aki már azóta az örök hazában élvezi munkája jutalmát — bekopogtatott egyik életbiztosító-társaság ügynöke, aki foglalkozásához hűen és illően előadta az életbiztosítás előnyeit, és fontosságát külön kihangsúlyozta. Az ügynök — salesmen — az első elutasításra próbálta az indokokat részletesebben és hatásosabb érvekkel alátámasztani. De minden érvelése hiábavalónak bizonyult... reménytelenné vált az üzletkötés.

— Mindjárt megmagyarázom — nyugtatta meg a lelkipásztor, az elveszett üzlet felett búsuló ügynököt.

"Az én életbiztosításom más országban van — folytatta a lelkipásztor —, nem itt. Biztosabb helyen mint az önöké. Az önöké nem biztosítja valóban senki életét és nem is tarthatja meg: de az én életbiztosítómnál biztosítva van örökké! Nekem halál után nem pénzt adnak, mely elvész, hanem életet, mely örökké tart. Ezt önök nem adhatják..."

Így intézetük elnevezése is kétséges, mert nem 'életbiztosító'. Az én életbiztosítómnál a vezérigazgató: Jézus Krisztus! Az önök életbiztosítója, gyarló, emberi intézmény, halandó emberek intézik, halandó emberek sorsát.

Így hát én életemet nem bízhatom ilyen intézetre. Figyelmeztetem és kérem önt is, hogy biztosítsa életét ott, ahol igazán biztosítják az életet. Jöjjön, és legyen ennek az életbiztosítónak ügynöke és szólítsa, kérje fel az embereket életük biztosítására olyképpen, hogy földi életük végeztével elnyerhessék az örök életet."

Ilyenképpen hangzott el egy személyes meghívás, egy "helyén mondott ige" (Péld. 25:11.), a valódi életbiztosításra, az örök életre. Az utóljára kihangsúlyozott mondat így szólt a lelkipásztor ajkán: "Jöjjön, és legyen ennek az életbiztosítónak ügynöke, és szólítsa fel az embereket életük biztosítására, hogy földi életük végeztével elnyerhessék az örök életet!"

Legyen ez egy felhívás ma is, ifjaink, testvéreink felé, akiket vár az Úr munkája, várja az Úr az átadott, a neki szentelt életeteket! Legyenek "ügynökei", hirdetői az örökélet ajándékának!

"Az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet, a mi Urunk Jézus Krisztusban" (Róm. 6:23).

Így mi is hittel bízzuk életünket Jézusra, aki előre ment az Atyához, oda, ahol fáradt, megpróbált, földi életünk után készen vár Isten kegyelmi ajándéka: az örök élet.

"Az Istennek pedig legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékáért."

Szerencsy Józsefné

Dr. Gerzsényi László:

SZÖVETSÉGÜNK TÖRTÉNETE

Folytatásos közlemény

V. FOLYTATÁS

1974. november 15-én Romániából Ilonka István lelkipásztor megérkezik a kanadai Kiplingbe, hogy a kis gyülekezet és körzet pásztorolását megkezdje.

Az Evangéliumi Hírnök előfizetési díját a konvenció 6.00 dollárba határozza meg.

1975. július 17-től 20-ig Clevelandban (Bethánia Gyülekezet) jött össze a testvériség az évi közgyűlés megtartására. Ez alkalommal, július 19-én elfogadták a Szövetség új alapszabályát.

A konvención gyűjtési kampány indult arra, hogy a Buenos Airesben működő Pintér Sándor lelkipásztort egy autóval ajándékozzák meg.

A kanadai Rámában megünnepelik a 15 éves jubileumi bibliakonferenciát és a tábor területén felépült új kápolnát is felavatják.

Az 50.000 dolláros kampányt lassítja az autót vásárlási akció, de két esztendő leforgása alatt mégis sikerült elérni a 23,957.62 dolláros összeget.

Az 1976. július 8–11. között tartott konvencióra Palm Bay-ben (Fla.) került sor. Az argentinai misszió támogatására összegyűjtött pénzzel Dr. Haraszi Sándor Buenos Airesbe látogat és átadja a missziókocsit Pintér Sándor lelkipásztornak.

A Szövetséghez tartozó gyülekezetek tagjainak összlétszáma 500 körül van.

1976. június 29-én Detroitba (Mich.) érkezik Herjeczki András volt szokolyai lelkipásztor és felesége, hogy a pásztor nélküli gyülekezetben felvegyék a missziómunkát.

1977. július 7-től 10-ig Detroit (Mich.), az autótól város fogadja a konvenció küldötteit. A Déli Baptista Szövetség elvállalja ezer új Angolmagyar énekeskönyv és 300 új Evangéliumi Karénekek c. karénekeskönyv kinyomtatását.

A konvenció jóváhagyja az Otthon megnagyobbításának tervét.

A lelkész-kölcsönzési program keretében ismét egy lelkipásztor érkezik Magyarországról. 1977. november 15-én Gerő Sándor volt Buda-

pest, József utcai lelkipásztor elfoglalja a torontói (Canada) gyülekezetben szolgálati helyét. A tervek szerint nemsokára Kipling (Canada) is új lelkipásztort köszönthet az óhazából.

Nagy jelentőségű esemény volt az Amerikai Magyar Baptista Szövetség szempontjából is, hogy 1977. szeptember 3-tól 10-ig Dr. Billy Graham evangélista Magyarországra látogatott és ott evangélizációs köruton vett részt. Az utazás előkészítésében és a tolmácsolásban nagy szerepet játszott Dr. Haraszi Sándor, a Szövetség titkára.

1978. július 5-től 7-ig Torontóban (Canada) került sor az Amerikai Magyar Baptista Szövetség 70 éves, jubileumi konvenciójára. A konvención résztvevő küldöttek száma 80 körül volt. A Szövetséghez tartozó gyülekezetek a következők: Alhambra, Cal.; Bridgeport, Conn.; Canton, Ohio; Cleveland, Ohio; Detroit, Michigan; Garfield, NJ; Kipling, Canada; Leask, Canada; New Brunswick, NJ; New York, NY; Palm Bay, Florida; San Jose, Cal. és Toronto, Canada. A tagok összes létszáma 650.

A konvenció ideje alatt fejezik be Palm Bay-ben (Fla.) az Otthon megnagyobbítását. A költség közel van a 200.000 dollárhoz.

Schaffer Ferenc, a Vagyoniügyi és Otthon Bizottság elnöke ajánlja, hogy az abbahagyott 50.000 dolláros kampányt folytassuk tovább. A Szövetség az ajánlatot elfogadja.

Az Evangéliumi Hírnök szerkesztéséről lemond Dr. Udvarnoki Béla, és helyette a konvenció Vadász János alhambrai lelkipásztort választja meg, aki 1979. január 1-én veszi át a szerkesztés munkáját.

A Szövetség 70 éves jubileumához érkezve, hálaadással köszönjük meg Istenünknek, hogy elérhettük ezt a határkövet és még ma is végezhetjük missziós szolgálatunkat a magyar nyelvű lakosság körében.

A Szövetség eddigi 70 esztendejének az volt a főjellegzetessége, hogy mindig a felmerülő szükség készítette cselekvésre a testvériséget. Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség vezetői és tagjai soha nem toladtak segíteni ott, ahol nem volt rájuk szükség. Azonban mindig jókedvvel és odaadással nyújtottak anyagi és lelki támogatást azoknak, akik azt örömmel fogadták.

Amikor a jövőbe nézünk, határozuk el magunkat arra, hogy Isten segítségével által igyekezzünk meglátni a szükségét nemcsak szorosan vett környezetünkben, hanem országhatárainkon túl is, az egész világon. Miután pedig meggyőződünk arról, hogy a felismert szükségnek nekünk kell betöltenünk, akkor áldozatot nem kímélve, adjuk oda mindenünket az oltárra, ha kell, még az életünket is!

BETELJESEDETT

Az Úrnak prófétái jövendöltek Babilon ellen, s eljövendöléseik beteljesedtek. Jeremiás, többek között, ezt mondotta: *“És Babilon leszen egymásra omlott kőrakás, sárkányoknak lakhelye, csuda és süvöltés, lakó nélkül való!”* (Jeremiás pr. könyve 51. r., 37. v.) Ésaiás pedig, egyebek közt, így szólt: *“Nem ülik azt meg soha és soha semmi időben nem lakják, nemzetségről-nemzetségre, nem vonják ott fel sátraikat az arábiabeliek és pásztorok ott nem legeltetik barmaikat, hanem laknak ott vadak és azoknak házaikat ártalmas állatok töltik be, lakoznak ott baglyok és vademberek szökdösnek ott. Az erdei macskák kiáltanak az ő*

elpusztított palotáiban és gyönyörűséges házaiban a sárkányok! . . .” (Ésaiás pr. k. 13. r., 20–22. v.)

Az a termékeny, virágzó ország, mely gazdag volt földi kincsekben, elpusztult és homoksivataggá változott át. A városok palotái összeomlottak és a magas kőrakásokat befújta a szél homokkal, eltakarta földdel a szem elől és mint dombok emelkedtek és emelkednek a hosszú, nagy, kietlen pusztaságban. Egy nagy temető lett az egész ország; Babilon fénye, gazdagsága, dicsősége a sötét sírba került. Most már az asszír- és káldeai városok közül sokat kiástak és a felszínre került emlékek még annál inkább hirdetik az eltűnt,

semmivé vált hatalmat. A próféták jövődölései beteljesedtek rajta.

De nemcsak Babilonon, hanem a többi nagy országokon és birodalmakon is beteljesedett minden jövődölés. A perzsák médiabeli és Nagy Sándor macedóniabeli birodalma és a hatalmas római birodalom szintén összeomlottak, mert az Úrnak egy szava sem esik hiába.

Jeruzsálem ellen az Úr Jézus jövődölt és ezek, mint más szavai is, szóról-szóról teljesedésbe mentek: "Mert eljő az idő ellened, melyben a te ellenségeid te körüléd palánkot építenek és körülvesznek tégedet s mindenfelől megszorítanak. És téged a földdel egyenessé tesznek és a te fiaidat ott benn; s nem hagynak te benned követ-kövön, mivelhogy nem becsülted meg a Te meglátogatásodnak idejét." (Lukács evang. 19. r., 43–44. v.) Jeruzsálem elpusztult, a templom lerontatott, a szüntelen való véres áldozat abbahagyatott és a zsidó nép fegyvertől megmenekült része szétszórátott.

Az Úrnak minden jövődölése be fog teljesedni, minékünk azonban nem az a feladatunk, hogy előre meghatározzuk, miként fognak azok a beteljesedések végbemenni, hanem hogy éberek, vigyázók és hívek legyünk életünknek minden órájában. Be fog teljesedni, hogy a gonoszok elveszik büntetésüket és a jámborok jutalmaikat. A hegyek le fognak nyomtatni és a völgyek fel fognak emeltetni. A kevélyeknek szarva letöretik és az alázatosak felmagasztaltatnak. Az özvegyek és árvák könnyei felszáráttatnak, a gazdagok aranyának és ezüstjének rozsdája pedig bizonytságot tesz az ő kegyetlenségukről.

Meg fog jelenni az Úr az ő szentjeivel egyben az égnek felhőiben, amikor jajgatni fognak a földnek nemzetségei. Talán közel is van amaz idő. Lehetséges, hogy az is most fog beteljesedni, amiről Míkeás próféta így ír: "És sok népek között ítéletet téssen Isten és sok nemzetséget megfedd nagy messze földre és az ő fegyvereiből kapákat csinálnak és az ő dárdaiból sarlókat és egyik nép a másik ellen fegyvert nem vonson és többé hadakozást nem tanulnak." (4. r., 3. v.)

Lehetséges, hogy ennek bekövetkezése is közel legyen, de bármint legyen, az Úr szava arra figyelmeztet, hogy ne aludjunk, legyen olaj a

lámpásainkban és mint amaz okos szűzek (Máté evang. 25. r., 1–13. v.) várjuk a vőlegényt. Be fog teljesedni, hogy a sátán megkötötték és ismét eloldatják. Be fog teljesedni, hogy a föld és annak alkotmányai megégnek. Az angyal trombitája megszólal és eljő a nap, amikor az élők és holtak megítéltetnek. A tenger kiadja az ő halottait, a halál kiadja az ő halottait és a pokol kiadja az ő halottait. Ott állanak majd mind a nagy fehér királyi szék előtt és a felnyitott könyvekből megítéltetnek.

Eljön a nap, amikor az Isten fiainak dicsőségük megjelenik, amelyre még a teremtetett állatok is sóvárogva várakoznak (Rómabeliekhez írott levél 8. r., 19–22. v.), s amikor Isten átadja gyermekeinek azt az országot, melyet részükre készített, mielőtt még eme világnak fundamentumait letette volna. Eljön a nap, mikor az Isten gyermekeinek arca tündökölni fog, mint a nap s azok

örökkévaló királyokká és papokká tétetnek, erőben, hatalomban, szépségben, bölcsességben, az isteni természetnek elnyerésében, örökélettel és el nem múló üdvösséggel a végtelen nagy birodalomban, az isteni kezek által készített hajlékokban és egymás boldog társaságában szeretet, béke, elfogyhatatlan öröm között, mint egy végtelenül nagy család az Atyának házában.

Eljön ez a nap, mert az Úrnak minden szava beteljesedik és te, még mostan szenvedő, de a te Megváltódhoz hű lélek, annak beteljesedését tapasztalni fogod.

Óh minő vigasztalás ez minden viszonyok és körülmények között a hívő lelkek számára! De mily rettető a hitetlenekre!

Az Úr minden szavának teljesedése a híveknek, mivel közelebb hozza őket a tökéletességhez. Örvendezzünk, szívünkhöz jutott és mi befogadtuk Istenünk szavát! Vigyük azt mások szívéhez is!

■■■■■■■■ NEM JÓL KÉRTEK! ■■■■■■■■

JÓB (I.)

Először is hadd mutakozzam be: Jób a nevem. A Bibliában így olvasok rólam: "Ez az ember fedhetetlen, igaz, istenfélő vala és bűn-gyűlölő" (Jób 1:1).

Szép családom volt. Isten hét fiúval és három leánnyal áldott meg. Nagyon szerettem őket és sokat imádkoztam, aggódtam miattuk. Gyermekeim ragaszkodtak egymáshoz és így gyakran együtt szórakoztak, hol az egyik, hol a másik otthonában. Ilyenkor mindig az a félelem fogott el, hogy hátha vétkeztek, hátha gonoszt gondoltak Isten ellen s ezért valami baj fogja őket érni. Ennélfogva minden ilyen családi összejövetel után, imával és égőáldozattal járultam értük Isten elé.

Testvérem! Hadd osszam meg itt veled azt a tényt, hogy azóta rájöttem arra, hogy ezen imáim és égőáldozataim bár jóindulatúak voltak, mégis féltésből, rettegésből, aggodalomból és értük való idegeskedésből eredtek; nem hitből. Az ima helyes volt, de az indítók helytelen. Mint Jakab 4:3-ban olvassuk: "Nem jól kértem." Hosszú ideig nem is találtam nyugalmat rettegéstől, aggodalomtól gyötört szívemnek. Mikor erősen elfogott a rettegés, mindig

ismételten imádkoztam és áldoztam, aztán tovább rettegtem és aggodtam.

Lehet így is imádkozni! Ma azonban már tudom, hogy a hitből való ima ad csak nyugalmat. Ezt a leckét egy súlyos próbatétel után keresztül tanultam meg, amiről a továbbiakban majd bővebben beszámolok.

Most azonban hadd kérdezzek csak ennyit tőled: A te kéréseid, imáid félelemből, rettegésből, aggodalomból származnak, vagy hitből? Amikor Istenhez járulsz, nyugalmat nyersz, vagy utána tovább is gyötörödsz, aggodsz kéréseid tárgya felett, mint én tettem?

Máté Evangéliuma 21. rész 22. versében ezt olvassuk: "És amit könnyörgésekben kértek, mindazt meg is kapjátok, ha hisztek."

Hogyan imádkozhattam volna hittel gyermekeimért? Úgy, hogy letettem volna őket Isten kezébe. Megmondtam volna Atyámnak, hogy éppen azért, mert félttem őket, leteзем őket a legjobb kézbe, ahol biztonságban vannak. Elmondhattam volna, hogy kérem őrizetét és igénylem áldását. Azt is, hogy szívemből kívánom, hogy gyermekeim istenfélő, feddhetetlen életet éljenek, bűnt

kerüljenek. Aztán, mivel tudtam, hogy az ilyen kérés az Isten akaratával megegyezik, nyugodtan bízhattam volna abban, hogy Atyám megadja mindet. Sőt, még attól sem kellett volna rettegnem, hogy mi lesz velük, ha valamikor vétkeznek, mert hiszen Isten kezébe téve őket, tudhattam volna, hogy Atyám az Ő isteni bölcsessége szerint előbbi kérés alapján meg fogja találni a módot arra, hogy őket ilyen esetben magához visszaterelje. Igaz, hogy talán vesszőt, vagy fenytéket is fog alkalmazni ennek érdekében életükben, de az Ő vesszeje és fenytése gyengéd és bölcs lesz. Csak olyan próbát, csak annyi nehézséget fog megengedni, amennyit el tudnak viselni és amennyiből áldás származik rájuk. Elmondhattam volna, hogy mivel ilyen kézbe tettem le őket, így többé nem félek, hanem *előre is köszönöm a csodás meghallgattatást, vezettetést, kegyelmet. Előre is dicsőítem nevét mindenért. S ez lett volna a hit imája!* Ez adott volna nekem nyugalmat, árasztotta volna el szívem bizalommal és hittel és adott volna Istennek imameghallgattatási alapot. Aztán, ha ezt rendszeresen gyakoroltam volna, akkor hitem, nyugalmam egyre jobban növekedett volna.

Testvéreim! Imádkozzunk így, mert az ilyen imára ígértünk az, hogy: "Meg is kapjátok."

Mátrai Mihályné

AMERICAN HUNGARIAN
BAPTIST UNION RECEIPTS
For November and December 1980

Home Mission

Mrs. Vilma Albright, N. Versailles, Pa. \$25.00; Hungarian Baptist Church, New York 75.00; Bethesda Church, Palm Bay, Fla. 200.00; Bethesda Retirement Home, Palm Bay, Fla. 300.00; Chestnut Street Baptist Church, Wadsworth, Ohio 37.50; Silliman Memorial Baptist Church, Bridgeport, Conn. 29.80; Rev. William B. Molnar, Naugatuck, Conn. 100.00; Rev. Michael Major, Cleveland, Ohio 15.00. — **Total: \$782.30.**

*

Literature

Rev. Michael Major, Cleveland, Ohio \$20.00; Gospel Messenger, Treasurer 465.96; Mrs. Theresa Ver, Dayton, Ohio 25.00. — **Total: \$510.96.**

*

Special Mission

Bethesda Church, Palm Bay, Fla. \$70.00.

Louis Drescher, Treasurer

Speaking Out—About Gossip

"HAVE YOU HEARD THE LATEST?"

By David Wilkerson

Gossip is fast becoming the biggest weapon Satan has against God's chosen people. Rumors are flying around, everywhere. Filthy gossip is ruining the reputations, ministries and marriages of many of God's choicest servants.

If I believed all the gossip I overhear daily—I would lose all faith in mankind. And the gossip does not originate in a bar room. It is not passed on by reprobates and prostitutes. Most of the gossip circulated today pours out of the hearts and lips of Christians who sit in a church pew every Sunday morning singing about the love of Jesus.

Ministers often complain about how certain members of their congregation "talk about them behind their backs." It's well known fact that some parishioners go home every Sunday afternoon and "chew up the pastor." They gossip about his new car—his hair—his wife's shoes—his sermon—his "dictatorial methods." And shamefully, many Christian members seem to gloat over a minister who gets caught with another woman—or who gets into some kind of moral, financial or spiritual trouble.

Satan is out to destroy every man and woman of God—and he will stop at nothing to discredit an effective ministry. Tragically, some ministers are just as guilty of nasty gossip as the members they accuse. They sit around at conventions and in little "after meeting" sessions trading stories of pastors and evangelists who have "messed up." Most of the gossip is vicious—but seldom true.

Recently I was suddenly overwhelmed by all the reports I'd heard of ministers having problems—of marriages breaking up—of evangelists who were reported to be living double lives. It was so depressing—it sounded like almost everybody was having problems. The world was going berserk.

A well known young single evangelist had rumors circulated about him suggesting he was a homo-

sexual. Thousands were attending his six-week long revival meetings and unusual evidence of God's power was demonstrated. Yet—every time his name was mentioned—some minister would pipe up—"Isn't it a shame he's a homo? How can God use him when he's so sweet and effeminate?"

A minister friend of mine resigned his church suddenly. The following week I received three phone calls from "saints" who warned me to have nothing to do with the man "because he had been having an affair with five women in the church." They each insisted he had been forced to resign and that everybody in the country knew why.

A well respected minister approached me, enlisted my help "to combat the false doctrine being promoted by a certain youth group involved in missions." I was asked to use my influence to expose them and straighten out their thinking. They were reportedly "ruining" young people all over the the state of California. I heard the same rumor in every state I visited for the next four weeks. The leader of their missionary youth group was supposed to have indoctrinated other youth leaders and they had "all gone bananas."

While in prayer one night my heart began to cry out—"Oh God! What is happening? Everything seems to be falling apart. False doctrine—immorality—compromise. What shall I do?" And it didn't take God very long to get the answer through to me.

First of all, God began to deal with me about my own gossiping tongue! No one thinks of himself as being guilty of gossip. But I was one of those who always prefaced my gossiping remarks with—"Now I'm only telling you this so you can pray about it. Mind you—I love this person, but did you hear about..."

We use all kinds of excuses to spread our gossip garbage—and seldom do we stop to think of the far reaching effect, of the horrible

damage, of the ruin we can cause. I suddenly recalled the many times I has passed on rumors. I had joined in the ministerial gossip circles and passed on things I'd heard without a single thread of evidence. Unwittingly, I'd become a tool in Satan's hand to destroy another man's ministry.

God not only forgave me—He put within me a fighting spirit. A desire to stand up and combat a lying devil! A desire to defend God's servants—no matter how vicious the gossip against them. God made me somehow sense what it would be like to be the victim of gossip—rather than the purveyor of it. I wanted to go out and shut up the lying, gossiping lips of every parishioner and minister who attempted to ply me full of filth — rumors — stories — innuendoes — or hearsay.

I did a little investigation, too. The evangelist who was rumored to be a latent homosexual confided in a friend of mine, "Being single, I've tried so hard to stay away from all women so as not to bring reproach on my ministry. Now they accuse me of homosexuality. It's simply not true." I believe him! And now, every time I hear anybody spread that rumor I call them on it. I ask them to prove it—or shut up!

A called the minister who had resigned his church. I asked him bluntly, "Did you know about the vicious rumor your church is spreading about you? You are supposed to be a ladies' man!"

He answered clearly and quickly, "David—it's simply not true. The people who started that rumor have tried to destroy every pastor before me. God as my judge—it's all a lie." His wife verified the statement. I gave him the names of the people who started the story and offered to help him put them at the mercy of the law. While he prefers to take it quietly—I grieve that a man's ministry is nearly destroyed by Satanic gossip.

I met with the leader of that youth organization supposedly preaching "false doctrine." We met in Lausanne, Switzerland. He was gracious and kind as I placed before him all the stories, the rumors and gossip about his organization. I did so only to find out for myself if any of it was

true. I found not a single trace of false doctrine. Rather—I found a dedicated young man who was doing more for God than all of the jealous men who had spread the rumors. We prayed together—hugged one another—and I left him with a pledge to stop every word of gossip about him I came across. Since that meeting I've straightened out a number of ministers who had been trapped into believing the gossip.

How many great men and women of God lay prostrate each night—lost in a stream of tears—as they try to understand how and why they are victims of lies and gossip. They give their very life blood to the work of Christ and they have learned to expect satanic attacks when they storm the gates of hell. But there is no hurt like the deep cutting of cruel gossip that is passed on by the very ones who should be encouraging and praying for them. You can fight and resist the devil—but how can you respond and defend against weapons formed against you in the hands of God's own servants who indulge in gossip?

You expect gossip from liars, cheats, and low street people. You expect it in politics and public life. But no gossip is as vicious, as damaging and as hurtful as that which comes from God's own people—out of God's own house. How Satan must laugh with glee when he witnesses "Spirit-filled people passing on lies and filthy stories that originated in hell itself.

Satan won't need an army of demons to accomplish his work of deceiving. All he needs is an unwitting army of Christians who give him an ear and a tongue who go about "tattling his tales." Passing on a single bit of gossip can wreck a marriage—shipwreck a ministry—turn loving children against parents—and break the hearts, destroy the dreams, smash the hopes of completely innocent people.

Saints of God—hear me! We can no longer afford the indulgence of gossip. We can no longer allow ourselves to give our lips and voices to the service of Satan to malign—to destroy—to assassinate—with gossip. It matters not whether the gossip in true or not—Let God take care of that! It is our part to defend

our brothers and sisters in Christ. And even if the most vicious gossip were true—we should be spending all our time and talk in restoring, healing and lifting up the fallen.

I am absolutely convinced Satan has taken physical control of all rumor mills and gossip mongering. He is out to destroy and discredit all that is of the Holy Ghost. He is out to destroy — with Gossip — every Christian who seeks the fullness of God.

Let us not allow it. May God raise up an army of saints whose hearts and lips are baptized and dripping with the honey of God's true love. In honor preferring one another. In Christian charity let us grieve over those who have failed—let us never gloat! We can send the devil into the pits to lick his wounds if we will join together to "stop the gossip." If you can't prove it—don't tell it! If you can prove it—keep it to yourself and pray about it. It will—it must—it can—stop with you!

News from the European Baptist Press Service

HOTEL CHAIN PROMISES NON-SMOKING GUEST ROOMS

Brussels—For travellers who find it difficult to sleep in an atmosphere of stale smoke left by previous room occupants, Ramada Hotels International have announced the introduction of "non-smoking" guest accommodations.

Smoke-free areas are also being reserved in the hotel restaurants, according to Mr. E. Rieck, President of Ramada, S.A.

* * *

NEW CONVENTION HOUSE FOR NIGERIA

Lagos—The Nigerian Baptist Convention will soon have a new headquarters building after waiting 15 years.

About 250 persons attended the recent service of turning the sod and laying foundation stones for the new Baptist House, which will stand at 24, Broad Street in Lagos.

A special committee recommended such a building as early as 1964.